

መጽሐፈ ዳንኤል - አንድ መቶ ሰማንያ ሦስት

ዘላለማዊው መሠረት፤ ክርስቶስ በትንቢታዊ ታሪክና በአማኝ እምነት ውስጥ

Jeff Pippenger

2024-04-13

“ዴብሮስ የተናገረው እውነት የአማኝ እምነት መሠረት ነው። ክርስቶስ ራሱ ይህንን ዘላለማዊ ሕይወት መሆኑን አስታውቆአል።” ይህ “እውነት” ሁለት የክርስቶስ ገጽታዎችን ይለያል። የመጀመሪያው ክርስቶስ የትንቢታዊ ታሪክ አካል መሆኑ ነበር። የትንቢታዊ ታሪክን ክስተቶች የሚወክሉ የመንገድ ምልክቶች ክርስቶስን ይወክላሉ። ከእነዚያ ክስተቶች ጋር ያለው ግንኙነቱ ለትንቢታዊ የመንገድ ምልክቶች ቅድስናን ይገልጣል፤ እንዲሁም እህት ዋይት እነዚያ የመንገድ ምልክቶች ኢየሱስ ክርስቶስን ስለሚወክሉ እኛ ልንጠብቃቸው እንዳለብን ብዙ ጊዜ የምትናገረውን ምክንያታዊ መሠረት ይሰጣል። በክርስቶስ ዘመን የፈተናውን ርእስ የወከለው የመንገድ ምልክት ጥምቀቱ ነበር፤ ይህም በመለኮታዊ ምልክት መውረድ የተለዩትን በቅዱሳን የተሐድሶ መስመሮች ውስጥ ካሉ ሌሎች ክስተቶች ጋር ይጣጣማል።

በሙሴ የተሐድሶ መስመር ውስጥ፣ መለኮት ወርዶ በሚነድ ቍጥቋጦ ውስጥ ኖረ፤ ይህም ፈጣሪው ከፍጥረቱ ጋር መዋሐዱን የሚያመለክት ምልክት ነበር። በሰባው ዓመታት መጨረሻ ያለው የተሐድሶ መስመር ውስጥ፣ ሚካኤል ከመጀመሪያው አዋጅ ጋር በፊት እንዲራመድ ቂሮስን ለማበርታት ወረደ፣ በተመሳሳይም ጊዜ ዳንኤል ወደ ክርስቶስ አምሳል ተለወጠ። በክርስቶስ የተሐድሶ መስመር ውስጥ፣ መንፈስ ቅዱስ በርግብ አምሳል ወርዶ የእግዚአብሔርን ልጅ ለመቀባት መጣ፤ ይህም መለኮት ከሰብአዊነት ጋር የተዋሐደ መሆኑ ምልክት ነው። በሚለራዊ ታሪክ፣ በኦገስት 11, 1840 የወረደው መልአክ “ከኢየሱስ ክርስቶስ ያነሰ ማንነት የሌለው” ነበር፤ እርሱም ሊበላ ከሚገባው ትንሽ መጽሐፍ ጋር ወረደ፣ እርሱም ያ ትንሽ መጽሐፍ ነበር። በዚያም የሰማይ እንጀራ ሥጋና ደም በመብላትና በመጠጣት መለኮት ከሰብአዊነት ጋር መዋሐዱ እንደሚፈጸም አሳየ።

ቅዱስ ታሪክ ቅዱስ የሆነው በክርስቶስ ህልውና ስለሚወከል ነው። የወደፊት ክስተቶችን የሚለዩ የእግዚአብሔር ቃል ትንቢቶች ኢየሱስ ክርስቶስ ናቸው። ምክንያቱም እርሱ “ቃል” ነውና። እነዚያ ትንቢቶች በታሪክ ውስጥ ሲፈጸሙ፣ እነዚያ ክስተቶች የቃሉን ፍጻሜ ይወክላሉ፤ ቃሉም እውነት ነው። ትንቢቱን የሚያቀርበው ቃሉ ነው። ክስተቱም በሚደርስበት ጊዜ የሚፈጸመው ደግሞ ቃሉ ነው፤ ስለዚህ በመጀመሪያም በመጨረሻም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። እርሱ አልፋና አጭጋ ነውና። ስለዚህ ዴብሮስ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው እና የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ነው ብሎ በአወጀ ጊዜ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ የሆነ የመንገድ ምልክት እና በመጨረሻዎቹ ቀኖች ፍጹም ፍጻሜውን የሚደርስ የመንገድ ምልክት እየለየ ነበር። መስከረም 11 ቀን 2001 የክርስቶስ ፍጹም ፍጻሜ ነበረ።

የ2001 ዓ.ም. መስከረም 11 የትንቢት ፍጻሜነትን መቃወም ማለት ክርስቶስን፣ የሕያው እግዚአብሔር ልጅን፣ መቃወም ነው። ዴብሮስ የገለጸው ይህ እውነት “የአማኝ እምነት መሠረት” ነበር፤ እናም በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11 ክርስቶስ የመጨረሻው ዘመን ሕዝቡን ወደ ኤርምያስ “የቀድሞ መንገዶች” መለሳቸው፤ እነዚህም የመጀመሪያውና የሦስተኛው መለክት መልእክቶች እንቅስቃሴ “መሠረቶችን” ይወክላሉ። ዴብሮስ አራቱ መለክት አራቱን ነፋሳት በሚከለክሉበት ወቅት የሚታተሙትን መቶ አርባ አራት ሺህ ይወክል ነበር። የማተሚያው ጊዜ የተወሰነ የትንቢት ዘመን ሲሆን፣ በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11 የሚጀምርና በቅርቡ በሚመጣው የእሑድ ሕግ የሚያበቃ ነው። ኢየሱስ የአንድን ነገር መጨረሻ ሁልጊዜ በአንድ ነገር መጀመሪያ ያሳያል።

በማጎተም ዘመን መጀመሪያ ላይ፣ በጥምቀቱ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ እንደወረደ ሁሉ፣ የራዕይ አሥራ ስምንት መልእክት ወረደ፤ እናም ያ መልእክት “ከኢየሱስ ክርስቶስ ያነሰ ማንነት የሌለው” ነበር፤ ምክንያቱም በሚለራዊት ታሪክ ምድርን በክብር ለማብራት የወረደው መልእክት “ከኢየሱስ ክርስቶስ ያነሰ ማንነት የሌለው” ነበር። በቅርብ ሊመጣ ባለው የእሁድ ሕግ ጊዜ፣ “ከኢየሱስ ክርስቶስ ያነሰ ማንነት የሌለው” ራሱ እንደገና ይወርዳል፣ ከባቢሎንም ሌላውን መንጋውን ሲጠራ የራዕይ አሥራ ስምንት ሁለቱ መልእክቶች መካከል ሁለተኛውን ያቀርባል። በማጎተም ዘመን ወቅት መካከል፣ በሚለራዊት እንቅስቃሴ የመጀመሪያው ቅሬታ ጊዜ በ1844 ዓ.ም. ሚያዝያ 19 ሁለተኛው መልእክት እንደወረደ ሁሉ፣ አንድ መልእክት ወረደ።

በዚያ ሁለተኛው መልእክት መምጣትና በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ሦስተኛው መልእክት መምጣት መካከል፣ የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ሲደርስ ለሁለተኛው መልእክት ኃይል ለመጨመር ብዙ መላእክት ተልከው ነበር። እነዚህ መላእክት በሚለራዊያን ታሪክ ውስጥ በደረሱበት የታሪክ ወቅት ሲናገር፣ እሁድ ወይንት እነዚህን መልእክቶች የናቁ ሰዎች አይሁድ ክርስቶስን እንደ ሰቀሉት በእርግጥ እንዲሁ ክርስቶስን እንደ ሰቀሉት ታስታውቀናለች።

“አይሁድ ኢየሱስን እንደ ሰቀሉት፣ እንዲሁም ስም ብቻ የሆኑ አብያተ ክርስቲያናት እነዚህን መልእክቶች እንደ ሰቀሉ አየሁ፤ ስለዚህም ወደ ቅድስተ ቅዱሳን የሚገባውን መንገድ አያውቁም፣ በዚያም በኢየሱስ ምልጃ ሊጠቀሙ አይችሉም።” Early Writings, 261.

በመላእክቱ የተወከሉት መልእክቶች ሲከለከሉ የክርስቶስን ስቅለት ይወክላሉ፤ ምክንያቱም እርሱ መልእክቶቹንና በታሪክ ውስጥ ያላቸውን ፍጻሜ በራሱ ይወክላል። በ2020 ዓ.ም. ሐምሌ 18 ቀን፣ “ከኢየሱስ ክርስቶስ ያነሰ ሰው ሳይሆን” ወረደ፤ ይህም የመጀመሪያውን ቅሬታ እና የመዘግየት ጊዜ መጀመሪያ አመለከተ። በጎዳናዎች ውስጥ ተገድሎ፣ የመጨረሻው ዘመን ሕዝቡ የሞቱ ደረቅ አጥንቶች ሰዎችን ወደ ሕይወት ሊመልስ የሚችል ብቸኛውን ድምፅ በመስማት ሊነቁ ነበር።

እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ ሰዓቱ ይመጣል፣ አሁንም ነው፤ ሙታን የእግዚአብሔር ልጅ ድምፅ የሚሰሙበት ጊዜ ይደርሳል፤ የሰሙትም ሕያዋን ይሆናሉ። አብ በራሱ ሕይወት እንዳለው፣ እንዲሁ ለልጁ ደግሞ በራሱ ሕይወት እንዲኖረው ሰጠው፤ የሰው ልጅ ስለሆነም ፍርድን ደግሞ እንዲያደርግ ሥልጣን ሰጠው። በዚህ አትደነቁ፤ በመቃብር ውስጥ ያሉ ሁሉ ድምፁን የሚሰሙበት ሰዓት ይመጣል፤ ወደ ውጭም ይወጣሉ፤ መልካም ያደረጉት ለሕይወት ትንሣኤ፣ ክፉ ያደረጉት ግን ለፍርድ ትንሣኤ። ዮሐንስ 5፡25-29።

በ2023 ዓ.ም. ሐምሌ ወር፣ ድምፁ የሞቱትን ደረቅ አጥንቶች ወደ ሕይወት ጠራ፤ ከዚያም አልፎ አሜጋ የማተሚያውን ዘመን መጀመሪያ ዳግመኛ አደገመ፣ ምክንያቱም 2023 ዓ.ም. ሐምሌ ወር የማተሚያውን ዘመን የመጨረሻ ወቅት ያመለክታል። ከዚያ በኋላ ሕዝቡ ዳግመኛ ወደ ኤርምያስ የቀድሞ መንገዶች፣ ወደ ሚለራውያን ታሪክ መሠረቶች እንዲመለሱ ተጠሩ። የሚለራውያን መጀመሪያና መጨረሻ መሠረታዊ መልእክት በሚለራውያን ታሪክ የመጀመሪያውና የመጨረሻው መልእክት ነበረ፤ ይህም የዘሌዋውያን ምዕራፍ ሃያ ስድስት “ሰባት ጊዜ” ነበረ።

በ2023 ዓ.ም. ሐምሌ ወር፣ የእግዚአብሔር የመጨረሻ ቀን ሕዝቦች እንደ ገና ታናሹን መጽሐፍ ወስደው እንዲበሉት ታዘዙ። ታናሹን መጽሐፍ ሲበሉ፣ ከዚያ በራዕይ ምዕራፍ ዘጠኝ ያለውን የሦስተኛውን ወዮ መልእክት (የምሥራቅ ወሬ) እና በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ያለውን መልእክት (የሰሜን ወሬ) ይቀበሉ እንደሆነ ለማየት ይፈተናሉ። የፈተናው ሂደት ወደ ዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አሥራ ሦስት እስከ አሥራ አምስት ይመራቸዋል፤ ይህም የፓኒየም ጦርነት ነው፣ እርሱም ቄሳርያ ፊልጶስ ነው፣ እርሱም ድምፁን የሰሙ ሁለቱ ወገኖች የሚገለጡበት የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ነው፤ አንደኛው ወገን “መልካም ያደረጉት ወደ ሕይወት ትንሣኤ፤ ክፉ ያደረጉትም ወደ ፍርድ ትንሣኤ።”

በመቶ አርባ አራቱ ሺህ የማጎተም ዘመን ሦስት ድምፃች አሉ፤ እነርሱም ሁሉ “ከኢየሱስ ክርስቶስ ያነሰ ሰውነት ያልሆነ ራሱ የእርሱ ድምፅ” ናቸው። የራጅይ አሥራ ስምንት የመጀመሪያው ድምፅ፣ የኒው ዮርክ ከተማ ታላላቅ ሕንፃዎች በእግዚአብሔር ንክኪ ሲወድቁ ተሰማ። ሁለተኛው ድምፅ ከመቃብራቸው ሙታንን የሚጠራ የሚካኤል ሊቀ መላእክት ድምፅ ነው። ሦስተኛው ድምፅ ደግሞ፣ በራጅይ ምዕራፍ አሥራ አንድ ባለው “ታላቅ መናወጥ” ሰዓት፣ ሌላውን መንጋውን ከባቢሎን የሚጠራ የራጅይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት ሁለተኛው ድምፅ ነው። የዴጥሮስ ኑዛዜ በቁሳርያ ፊልጶስ ያለው ፍጹም ፍጻሜ የሚሆነው፣ ክርስቶስ በመጨረሻው ዘመን ሕዝቡን “ከዳንኤል ትንቢት ከመጨረሻዎቹ ቀኖች ጋር የሚያያይዘው ክፍል” ሲመራቸው ነው።

በዳንኤል አሥራ አንድ ምዕራፍ ከቁጥር አሥራ ሦስት እስከ አሥራ አምስት ያለው ፓኒየም፣ የእኩለ ሌሊት ጩኸትን መልእክት የሚለይ ከታተመው የዳንኤል ትንቢት “ክፍል” ነው። ፓኒየም በ1844 ዓ.ም. ነሐሴ ወር የተካሄደው የኤክስተር የሰፈር ስብሰባ ነው፤ በደናልድ ትራምፕ ሁለተኛ የሥልጣን ዘመን የሚፈጸም ታሪክ ነው፤ እንዲሁም በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ግንባሮች ላይ የእግዚአብሔርን ማጎተም የሚያተም ትንቢታዊ መልእክት ነው። አሁን የምናጠናቸው ጥቅሶች እጅግ ቅዱስ መሬት ናቸው።

ዴጥሮስ የተናዘዘው እውነት የአማኙ እምነት መሠረት ነው። ክርስቶስ ራሱ የዘላለም ሕይወት መሆኑን የገለጸውም ይህንን ነው። ነገር ግን ይህን እውቀት መያዝ ለራስ መክበር ምክንያት አልነበረም። ለዴጥሮስ የተገለጠለት በራሱ ጥበብ ወይም በራሱ በጎነት አልነበረም። ሰው በራሱ ብቻ መለኮታዊውን እውቀት ሊያገኝ ፈጽሞ አይችልም። “ከሰማይ ከፍ ያለች ናት፤ አንተ ምን ልታደርግ ትችላለህ? ከሲኦልም ጥልቅ ናት፤ አንተ ምን ልታውቅ ትችላለህ?” ኢዮብ 11፡8። የእግዚአብሔርን ጥልቅ ነገሮች፣ “ዓይን ያላየችውን፣ ጅሮም ያልሰማችውን፣ በሰውም ልብ ያልገባውን” ለእኛ ሊገልጥ የሚችለው የልጅነት መንፈስ ብቻ ነው። “እግዚአብሔር ግን በመንፈሱ ገለጠልን፤ መንፈሱ ሁሉን ይመረምራልና፣ የእግዚአብሔርንም ጥልቅ ነገሮች።” 1 ቆሮንቶስ 2፡9, 10። “የእግዚአብሔር ምስጢር እርሱን ለሚፈሩት ጋር ነው፤” እና ዴጥሮስ የክርስቶስን ክብር ማስተዋሉ “በእግዚአብሔር የተማረ” መሆኑ ማስረጃ ነበር። መዝሙር 25፡14፤ ዮሐንስ 6፡45። አዎን፣ በእርግጥ፣ “ስምዖን ባርዮና፣ አንተ ብጹዕ ነህ፤ ይህን የገለጠልህ ሥጋና ደም አይደለምና።”

“ኢየሱስም ቀጠለ፡- ‘እኔም ደግሞ እልሃለሁ፣ አንተ ዴጥሮስ ነህ፤ በዚህም ዓለት ላይ ቤተ ክርስቲያንን እሠራለሁ፤ የሲኦልም ደጆች አያሸንፉኦትም።’ ዴጥሮስ የሚለው ቃል ድንጋይ ማለት ነው።—የሚንከባለል ድንጋይ። ዴጥሮስ ቤተ ክርስቲያን የተመሠረተችበት ዓለት አልነበረም። ጌታውን በእርግጥና በመሐላ በካደ ጊዜ የሲኦል ደጆች በእርሱ ላይ አሸንፈው ነበር። ቤተ ክርስቲያን የተሠራቸው የሲኦል ደጆች ሊያሸንፉት በማይችሉት በአንዱ ላይ ነው።” The Desire of Ages, 413

ክርስቶስ በቁሳርያ ፊልጶስ ለደቀ መዛሙርቱ ያቀረበው መልእክት የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ነበር፣ አሁንም እንዲሁ ነው፤ ይህም “የገሃነም ደጆች” ተብሎ የሚጠራ ቤተ መቅደስ የነበረው የግሪኮች አምላክ ፓን እና የምድር አውሬው ሁለቱ ከሃዲ ቀንዶች መካከል ባለው መንፈሳዊ ጦርነት አውድ ውስጥ ተቀምጦአል። መቃብያን የእግዚአብሔር ከሃዲ ሕዝብ ነበሩ፤ ከግሪኮች ሃይማኖት ጋር በጦርነት ላይ ሳሉ የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ተከላካዮች ነን ብለው ይመሰክሩ ነበር። ራሳቸውንም ሁለቱም የሃይማኖትና የፖለቲካ መሪዎች እንደሆኑ ያሳዩ ነበር። እነርሱ ከአሜሪካ አንድ ስቴትስ መንግሥት ጋር ተባብረው አሁን የአውሬውን ምስል እየቀረጹ እና ከዓለም አቀፋውያን የዎክሊዝምና የእናት ምድር ሃይማኖት ጋር ጦርነት ላይ ያሉትን የወደቁ ቤተ ክርስቲያናት ከሃዲ ፕሮቴስታንቲዝም ይወክላሉ። እነዚህ ከሃዲ ቀንዶች ከዓለም አቀፋዊነት ሃይማኖታዊና ፖለቲካዊ አካላት ጋር ባላቸው ትግል ውስጥ ድል ያደርጋሉ፤ በተመሳሳይ ጊዜም እውነተኛው የፕሮቴስታንት ቀንድ በሰነፍ ደናግል የመጨረሻ ቅሪቶች መወገድ እየነጻ ይገኛል፣ በቅርቡ በሚመጣው የእሁድ ሕግ “ታላቅ መንቀጥቀጥ” ላይ እንደ ዓርማ ከፍ ከመደረጉ በፊት።

የዳንኤል መጽሐፍ ትንቢት ከመጨረሻው ዘመን ጋር የሚዛመደው ክፍል፣ ይህም ደግሞ የኢየሱስ ክርስቶስ ራዕይ እና የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ሲሆን፣ በፓሪየም በሚባለው በቂሃርያ ፊልጶስጥስ የይሁዳ ነገድ አንበሳ ይፈታል። ይህም ከጥልቁ ጉድጓድ የወጣው አምላክን የማያምን አውሬ እና በ2015 ጀምሮ ያንን አውሬ ማነሳሳት የጀመረው የሪፐብሊካኒዝም ቀንድ መካከል ባለው ጦርነት ውስጥ፣ እንዲሁም አሁን እንደ ኃይል ሠራዊት ዳግመኛ እየተነሣ ባለው እውነተኛ የፕሮቴስታንቲዝም ቀንድ ላይ ይፈታል።

ጴጥሮስ የተናዘዘው እውነት የመስከረም 11፣ 2001 መለያ ምልክትን ይወክላል፣ እንዲሁም ክርስቶስ የሕያው አምላክ ልጅ መሆኑን ደግሞ ይወክላል። ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑ የሚወክለው እውነት፣ በጴጥሮስ ዘመን ኢየሱስ መሲሕ ነበር ወይስ አልነበረም የሚለው እንደ ፈተና እውነት እንደነበረ በእርግጥ የፈተና እውነት ነው። ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑ የሚገለጽበት አዋጅ፣ ልጁ ማን እንደሆነ ተገልጦ የነበረውን ሁሉ ይወክላል። እርሱ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን ብቻ ሳይሆን፣ የሰው ልጅ ደግሞ መሆኑን ይወክላል። ይህም መለኮት በሰብአዊነት ውስጥ ሥጋ የለበሰበት እውነት ነው፤ ይህም በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የማተም ዘመን ውስጥ የሚፈጸመው ትክክለኛው ሥራ ነው። የ“ሥጋ መልበስ” እውነት፣ በመጀመሪያ ላይ በ“ሰንበት” እውነት የተምሰለው በመጨረሻ ዘመን ያለው እውነት ነው።

ጥቅምት 22 ቀን 1844 የሦስተኛው መልአክ መምጣትን ወሰነ። መልአክ ሲመጣ፣ እውነቱ የተፈታበትን ዘመን ለሚስማማ ልዩ እውነት የይሁዳ ነገድ አንበሳ ይከፍታል፤ እናም ያ እውነት ከዚያ በኋላ ያ እውነት የተገለጠበትን ትውልድ ይፈትናል። በጥቅምት 22 ቀን 1844፣ ከ1798 እስከ 1844 ባሉት አርባ ስድስት ዓመታት ውስጥ ያነሣው ቤተ መቅደስ ወደ እርሱ ድንገት የመጣውን የክርስቶስን ሥራ የሚመለከቱ እውነቶች ተገለጡ። የክርስቶስ የፍርድ ሥራ፣ የእግዚአብሔር ሕግ፣ እንደ ሊቀ ካህን ያለው ሚናው፣ የአውሬው ምልክት ጉዳይ፣ እና የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማተም ሁሉ ተከፈቱ። እህት ዋይት ከእነዚያ እውነቶች መካከል፣ አልፋና ኦሜጋ በልዩ ብርሃን የለየው አንድ እውነት እንዳለ ታይቶአት ነበር።

አሥሩ ትእዛዛት መካከል በትክክለኛው ማእከል ያለውን አራተኛውን ትእዛዝ ሳይ ለስላሳ የብርሃን ክብ እየከበበው እንዳለ በመመልከቱ ተደነቅሁ። መልአኩም እንዲህ አለ፡- “ከአሥሩ ውስጥ ሰማያትንና ምድርን እንዲሁም በውስጣቸው ያሉትን ነገሮች ሁሉ የፈጠረውን ሕያው አምላክ የሚገልጽ እርሱ ብቻ ነው። የምድር መሠረቶች በተተከሉ ጊዜ፣ የሰንበትም መሠረት ደግሞ በዚያን ጊዜ ተተክለ።”
Testimonies, volume 1, 75.

የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች ማተሚያ ጊዜ ደርሶ ነበር፣ ነገር ግን በ1863 የተነሣው ዓመፅ ምክንያት ሊዘገይ ነበር። በሴፕቴምበር 11, 2001 ክርስቶስ፣ በራዕይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት ያለው ኃይል መልአክ ሆኖ ተወክሎ፣ የእግዚአብሔር የመጨረሻው ዘመን ሕዝብ ሊበሉት የሚገባቸውን የተሰወረ መጽሐፍ በእጁ ይዞ በወረደ ጊዜ የማተም ሂደት ተጀመረ። አልፋና ኦሜጋ ሁልጊዜ መጨረሻውን በመጀመሪያው ያሳያል፤ ስለዚህ በመጨረሻዎቹ ዘመናት በልዩ ብርሃን የተቀመጠ ሌላ እውነት ነበረ፣ እርሱም ክርስቶስ አንድ መቶ አርባ አራት ሺሁን ለማተም ለመጀመሪያ ጊዜ ሲሞክር በተለየ ሁኔታ ከተጎላበተው የሰንበት እውነት ጋር በቀጥታ የተያያዘ ነበር።

“ዳንኤል በዕጣው ውስጥ የሚቆምበት ጊዜ ደርሶአል። ለእርሱ የተሰጠው ብርሃን እንደ ቀድሞው ያልሆነ ሁኔታ ወደ ዓለም የሚወጣበት ጊዜ ደርሶአል። ኔታ እጅግ ብዙ ያደረገላቸው ሰዎች በብርሃኑ ውስጥ ቢመላለሱ፣ ስለ ክርስቶስ ያላቸው እውቀትና ከእርሱ ጋር የተያያዙ ትንቢቶች በዚህ ምድር ታሪክ መጨረሻ ሲቃረቡ እጅግ ይጨምራሉ።”

“ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት የሚኖራቸው በጽድቅ ፀሐይ ብርሃን ይመላለሳሉ። መንገዳቸውን በእግዚአብሔር ፊት በማበላሸት አዳኛቸውን አያዋርዱም። ሰማያዊ ብርሃን በእነርሱ ላይ ይበራል። ከክርስቶስ ጋር አንድ ስለሆኑ በእግዚአብሔር ዓይን ፊት የማይመዘን ዋጋ አላቸው። ለእነርሱ

የእግዚአብሔር ቃል ከሁሉ የሚበልጥ ውበትና ተወዳጅነት አለው። አስፈላጊነቱን ያያሉ። እውነት ለእነርሱ ትገለጣለች። የሥጋ መውሰድ ትምህርት በለስላሳ ጸዳል ተሸፍኖ ይታያል። መጽሐፍ ቅዱስ ሁሉንም ምሥጢራት የሚከፍትና ችግኝ ሁሉ የሚፈታ ቁልፍ መሆኑን ያያሉ። ብርሃንን ለመቀበልና በብርሃን ለመመላለስ ፈቃደኞች ያልሆኑ የእግዚአብሔርነትን ምሥጢር ሊያስተውሉ አይችሉም፤ ነገር ግን መስቀሉን ተሸክመው ኢየሱስን ለመከተል ያልተጠራጠሩ በእግዚአብሔር ብርሃን ውስጥ ብርሃንን ያያሉ።” Manuscript Releases, number 21, 406, 407.

የሥጋ መልበስ ትምህርት ማለት፣ መለኮት ከሰብአዊነት ጋር በተዋሐደ ጊዜ ኃጢአት እንዳይሠራ የሚገልጽ እውነት ነው፤ በመጨረሻዎቹም ቀናት ወደዚያ ልምምድ የደረሱ ሰዎች ምልክታቸው ሰንበት ነው።

ይግሞም እኔ የምቀድሳቸው እግዚአብሔር እንደ ሆነሁ ያውቁ ዘንድ፣ በእኔና በእነርሱ መካከል ምልክት ይሆን ዘንድ ሰንበታቱን ሰጠኋቸው። ሕዝቅኤል 20፡12።

አንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ ለዘላለም ታትመዋል፣ እናም የማተም ሂደቱ ማጎተሙ የሚታተምበትን አጭር የጊዜ ክፍለ ዘመን በማተም ሂደቱ መጨረሻ፣ ከእሁድ ሕግ በፊት ጥቂት ቀደም ብሎ እንዳለ ያመለክታል። በዚያ አጭር የጊዜ ክፍለ ዘመን ውስጥ መለኮት ከሰብአዊነት ጋር በቋሚነት ይዋሃዳል።

“ወንድሞች ሆይ፣ በዚህ ታላቅ የዝግጅት ሥራ ምን እያደረጋችሁ ነው? ከዓለም ጋር የሚተባበሩ ሰዎች ዓለማዊውን ቅርጽ እየተቀበሉ ለአውሬው ምልክት እየተዘጋጁ ናቸው። በራሳቸው የማይታሙኑ፣ በእግዚአብሔር ፊት ራሳቸውን የሚያዋርዱ፣ እና ለእውነት በመታዘዝ ነፍሳቸውን የሚያነጹ እነዚህ ሰማያዊውን ቅርጽ እየተቀበሉ በግንባራቸው የእግዚአብሔር ማጎተም ለመቀበል እየተዘጋጁ ናቸው። አዋጁ በሚወጣበት ጊዜ እና ማህተሙ በሚታተምበት ጊዜ፣ ባህርያቸው ለዘላለም ንጹሕና ነውር የሌለበት ሆኖ ይኖራል።”

«አሁን ራስን ለማዘጋጀት የሚገባው ጊዜ ነው። የእግዚአብሔር ማጎተም በርኩስ ወንድ ወይም ሴት ግንባር ላይ ፈጽሞ አይቀመጥም። በምኞት የተሞላና ዓለምን በሚወድ ወንድ ወይም ሴት ግንባር ላይ ፈጽሞ አይቀመጥም። በሐሰተኛ ምላስ ወይም በተንኮለኛ ልብ ያላቸው ወንዶች ወይም ሴቶች ግንባር ላይ ፈጽሞ አይቀመጥም። ማጎተሙን የሚቀበሉ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ነውር የሌለባቸው—ለሰማይ እጩዎች—መሆን አለባቸው። ወደ ፊት ቀጥሎ፣ ወንድሞቼና እህቶቼ። በዚህ ጊዜ ስለ እነዚህ ነጥቦች በአጭሩ ብቻ ልጽፍ እችላለሁ፤ ብቻ ወደ ማዘጋጀት አስፈላጊነት ትኩረታችሁን በመሰብሰብ። የአሁኑን ሰዓት አስፈሪ ጽኑ ክብደት እንድትገነዘቡ መጻሕፍትን ራሳችሁ መርምሩ።» Testimonies, volume 5, 216.

ያለፈው ክፍል ማጎተሙ በእሁድ ሕግ ጊዜ እንደሚታተም ሊያመለክት ይችላል፤ ነገር ግን ጉዳዩ እንዲህ አይደለም። እህት ዋይት የእሁድ ሕግ ታላቅ ቀውስ እንደሆነ በግልጽ ትናገራለች፣ እንዲሁም ባሕርይ በቀውስ ውስጥ እንደሚገለጥ በግልጽ ታስተምራለች፣ ነገር ግን ባሕርይ በቀውስ ውስጥ ፈጽሞ አይዳብርም። ማጎተሙ በእሁድ ሕግ ጊዜ የሚታተም መሆኑ በዚያን ጊዜ የሚታይ ስለሚሆን ብቻ ነው፤ ምክንያቱም በዚያን ጊዜ ማጎተሙ ያላቸው እንደ ዓለማዊ ምልክት ከፍ ይደረጋሉና። ማጎተሙ የሚታተመው የምሕረት ጊዜ ከመዘጋቱ በፊት ባለው አጭር የጊዜ ክፍለ ጊዜ ውስጥ ነው፣ ለሰንበት ጠባቂዎችም የምሕረት ጊዜ የሚዘጋው በእሁድ ሕግ ጊዜ ነው። ማጎተም መታተሙ በSeptember 11, 2001 ተጀመረ፣ እናም በዚያን ጊዜ ማንም የእግዚአብሔርን ማጎተም አልተቀበለም፤ ምክንያቱም October 22, 1844 ከተከተለው የጊዜ ክፍለ ጊዜ እንደተገለጸው፣ በመጀመሪያ የፈተና ሂደት ሊኖር ይገባ ነበር።

በእያንዳንዱ የተሃድሶ እንቅስቃሴ፣ በፍጻሜው ዘመን የተፈታውን መልእክት ለማበርታት መለኮታዊው ምልክት በሚወርድበት ጊዜ፣ የፈተና ሂደት ይጀምራል። ሚካኤል ቂሮስን በመጀመሪያው አዋጅ እንዲገሰግስ ለማበርታት በወረደ ጊዜ፣ አይሁድ በቀደሙት ሰባ ዓመታት የኖሩበትን ቤት ትተው ወደ ፈረሰኛ ከተማ ተመልሰው እንደገና ይገነቡአት እንደሆነ ተፈተኑ። በክርስቶስ ጥምቀት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በወረደ ጊዜ፣

አይሁድ በመሲሁ ጉዳይ ላይ ተፈተኑ። የራእይ አሥር ኃያሉ መልአክ በኦገስት 11፣ 1840 በወረደ ጊዜ፣ ያ ትውልድ ትንሹን መጽሐፍ ይበሉ እንደሆነ፣ እንዲሁም ትንሹ መጽሐፍ የሚወክለውን ሁሉ በተመለከተ ተፈተነ።

በ1840 ዓ.ም. ነሐሴ 11 የፈተና ሂደት ተጀመረ፤ እርሱም ሁለት የአምላኪዎች ወገኖችን አፈራ፤ እና በጉን ወደ ቅድስተ ቅዱሳን የተከተለው ወገን ከአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ መካከል ለመሆን እጩዎች ነበሩ። ያን የትውልድ ሰዎች ለመጨረሻ ጊዜ የተሰጣቸው ፈተና፣ የፈተናውን ሂደት ለወደቁት፣ በዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ላይ ስለ "ሰባቱ ጊዜያት" የበለጠ ብርሃን በመምጣቱ ጀመረ። ከ1856 እስከ 1863 ድረስ፣ የሎዶቅያ መልእክት በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 የሦስተኛው መልአክ መምጣት ጋር በተጀመረው ዘመን ውስጥ ያለ የመጨረሻ ጊዜ ክፍል መሆኑን አመለከተ። ያ የጊዜ ወቅት በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አሥራ ሦስት እስከ አሥራ አምስት ተወክሏል።

ይህን ጥናት በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

“መጀመሪያ ላይ ቃል ነበረ፣ ቃሉም ከእግዚአብሔር ጋር ነበረ፣ ቃሉም እግዚአብሔር ነበረ። ይህ በመጀመሪያ ከእግዚአብሔር ጋር ነበረ። ሁሉ በእርሱ ሆነ፤ ከሆነውም አንዳች ስንኳ ያለ እርሱ አልሆነም። በእርሱ ሕይወት ነበረች፣ ሕይወትም የሰዎች ብርሃን ነበረች። ብርሃንም በጨለማ ይበራል፣ ጨለማውም አለስተዋለውም።’ ‘ቃሉም ሥጋ ሆነ፣ በመካከላችንም ኖረ፤ (ክብሩንም አየን፣ ከአብ ዘንድ ያለውን የአንድያ ልጅ ክብር እንደሚሆን)፤ ጸጋና እውነት የተሞላ’ (ዮሐንስ 1:1-5, 14)።”

“ይህ ምዕራፍ የክርስቶስን ሥራ ባሕርይና አስፈላጊነት ይገልጻል። ዮሐንስ ርእሱን ነገር እንደሚያውቅ ሰው፣ ንድል ሁሉን ለክርስቶስ ያመድባል፣ ስለ ታላቅነቱና ግርማውም ይናገራል። ከፀሐይ ብርሃን እንደሚፈነጥቅ ብርሃን፣ የከበረ እውነት መለኮታዊ ጨረሮችን ያበራል። ክርስቶስንም በእግዚአብሔርና በሰው መካከል ያለው ብቸኛ አማላጅ አድርጎ ያቀርባል።”

“የክርስቶስ በሰብዓዊ ሥጋ መዋሐድ ትምህርት ምሥጢር ነው፤ ‘ከዘመናትና ከትውልዶች የተሰወረው ምሥጢር’ (Colossians 1:26) እንኳ። እርሱ ታላቅና ጥልቅ የእግዚአብሔርነት ምሥጢር ነው። ‘ቃልም ሥጋ ሆነ በመካከላችንም አደረ’ (John 1:14)። ክርስቶስ በራሱ ላይ ሰብዓዊ ባሕርይን ወሰደ፤ ከሰማያዊ ባሕርይ ያነሰ ባሕርይን። የእግዚአብሔርን ድንቅ ዝቅ ማለት እንደዚህ የሚያሳይ ሌላ ነገር የለም። እርሱ ‘አንድያ ልጁን እስከ መስጠት ድረስ ዓለምን እንዲህ ወደአል’ (John 3:16)። ዮሐንስ ይህን ድንቅ ርዕሰ ጉዳይ ሁሉም የቀረቡትን ሐሳቦች እንዲገነዘቡና እንዲበሩ በሚያስችል እንዲህ ቀላልነት ያቀርባል።”

“ክርስቶስ ሰብአዊ ባሕርይን በማስመሳል አልወሰደውም፤ በእውነት ወሰደው እንጂ። በእርግጥም ሰብአዊ ባሕርይን ይዞ ነበር። ‘ልጆቹ ሥጋና ደም ተካፋዮች ከሆኑ እርሱ ደግሞ እንደ እነርሱ ከዚያው ተካፈለ’ (ዕብራውያን 2:14)። እርሱ የማርያም ልጅ ነበር፤ በሰብአዊ ዘር ሐረግ መሠረት ከዳዊት ዘር ነበር። ሰው መሆኑም ተነግሮአል፤ ይኸውም ሰው ክርስቶስ ኢየሱስ ነው። ጳውሎስ ‘ይህ ሰው፣ ቤቱን የሠራው ከቤቱ ይልቅ ክብር እንዳለው፣ ከሙሴ ይልቅ ለበለጠ ክብር የተቆጠረ ነው’ ብሎ ይጽፋል (ዕብራውያን 3:3)።”

“ነገር ግን የእግዚአብሔር ቃል ክርስቶስ በዚህ ምድር ሳለ ስለ ሰብአዊነቱ እንደሚናገር ሁሉ፣ ስለ ቀድሞ መኖሩም በግልጽ ሁኔታ ይናገራል። ቃል መለኮታዊ ፍጡር ሆኖ፣ እንዲሁም የእግዚአብሔር ዘላለማዊ ልጅ ሆኖ፣ ከአባቱ ጋር በኅብረትና በአንድነት ነበረ። ከዘላለም ጀምሮ የቃል ኪዳኑ መካከላችን ነበረ፤ እርሱም የምድር አሕዛብ ሁሉ፣ አይሁድም ሆኑ አሕዛብ፣ እርሱን ቢቀበሉት የሚባረኩበት ነበር። ‘ቃል ከእግዚአብሔር ጋር ነበረ፣ ቃልም እግዚአብሔር ነበረ’ (ዮሐንስ 1:1)። ሰዎች ወይም መላእክት ሳይፈጠሩ በፊት፣ ቃል ከእግዚአብሔር ጋር ነበረ፣ እግዚአብሔርም ነበረ።”

“ዓለም በእርሱ ተፈጠረ፣ ‘ከተፈጠረውም ሁሉ አንድ ስንኳ ያለ እርሱ አልተፈጠረም’ (ዮሐንስ 1፡3)። ክርስቶስ ሁሉን ነገር ከፈጠረ፣ ከሁሉ ነገር በፊት ነበረ ማለት ነው። ስለዚህ ጉዳይ የተነገሩት ቃላት እጅግ የማያሻማ ስለሆኑ ማንም በጥርጥር ውስጥ እንዲቀር አያስፈልግም። ክርስቶስ በማንነቱ አምላክ ነበረ፣ እንዲሁም በከፍተኛው ሙሉ ትርጉም። ከዘላለም ሁሉ ጋር ከእግዚአብሔር ጋር ነበረ፤ ከሁሉ በላይ የሆነ አምላክ፣ ለዘላለምም የተባረከ ነው።”

“ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ፣ መለኮታዊው የእግዚአብሔር ልጅ፣ ከዘላለም ጀምሮ ነበረ፤ የተለየ አካል ሆኖ ሳለ፣ ከአብ ጋር ግን አንድ ነበረ። እርሱ የሰማይ ከፍ ያለ ክብር ነበረ። የሰማያዊ ፍጡራን አለቃ ነበረ፣ የመላእክትም የአምልኮ ስግደት እንደ ሙብቱ በእርሱ ዘንድ ይቀበል ነበር። ይህ እግዚአብሔርን መቀማት አልነበረም። ‘እግዚአብሔር በመንገዱ መጀመሪያ አገኘኝ፤’ ሲል ይናገራል፤ ‘ከጥንት ሥራዎቼ በፊት። ከዘላለም ጀምሮ፣ ከመጀመሪያ ጀምሮ፣ ምድር ከመሆኗ በፊት ተሾምሁ። ጥልቆች ሳይኖሩ ተወለድሁ፤ ብዙ ውኃ ያላቸው ምንጮች ሳይኖሩ። ተራሮች ሳይጸኑ፣ ኮረብቶች ከመሆናቸው በፊት ተወለድሁ፤ እርሱ ምድርንም ሆነ ሜዳዎችን ወይም የዓለምን አፈር ከፍተኛ ክፍል ሳይሠራ። ሰማያትን ባዘጋጀ ጊዜ እኔ በዚያ ነበርሁ፤ በጥልቅ ፊት ላይ ድንበር በሰጠ ጊዜ’ (ምሳሌ 8:22-27)።”

“ዓለም ከመሠረቱ በፊት ክርስቶስ ከአብ ጋር አንድ እንደነበረ በሚናገረው እውነት ውስጥ ብርሃንና ክብር አሉ። ይህ በጨለማ ስፍራ የሚያበራው ብርሃን ነው፤ ስፍራውንም በመለኮታዊና በመጀመሪያዊ ክብር የተንጸባረቀ ያደርገዋል። ይህ እውነት በራሱ ውስጥ ወሰን የሌለው ምሥጢራዊ ቢሆንም፣ በብርሃን የተከበበ፣ የማይደረስበትና የማይታወቅ ሆኖ ሳለ፣ ሌሎችን ምሥጢራዊና ከዚያ ውጭ ማብራራት የማይቻል እውነቶች ይገልጣል።” Selected Messages, book 1, 246-248.